

ພຣະຄຳພີດານຕີອນ - ເລກທີຫ້າສິບເອັດ

ພາລໂມນີ:

ການເປີດເຜີຍພຣະອາຈານແຫ່ງເວລາແລະພາສາໃນພຣະທຳດານຕີອນແລະພຣະນິມິດ

Jeff Pippenger

2024-01-15

“ນັກບຸນຄົນໜຶ່ງຜູ້ໄດ້ວັ້” ໃນດານຕີອນ ບົດ 8, ຂໍ້ 13 ແລະ 14 ນັ້ນ ຄືພຣະຄຣິດໃນຖານະ Palmoni. ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ພຣະຄຣິດຖືກລະບຸພຣະອົງວ່າເປັນ Alpha ແລະ Omega ຊຶ່ງ ທຳມະກາງຄວາມຈິງອັນອັດສະຈັນອື່ນໆ ຍັງຊີ້ບອກພຣະຄຣິດວ່າເປັນນັກພາສາຜູ້ອັດສະຈັນດ້ວຍ, ແລະເມື່ອພິຈາລະນາຮ່ວມກັນ ພຣະທຳດານຕີອນແລະພຣະນິມິດໄດ້ສະແດງພຣະຄຣິດໃຫ້ເຫັນເປັນອົງຈອມນາຍແຫ່ງເວລາແລະພາສາ. ມັນຢູ່ເໜືອຄວາມສາມາດຂອງມະນຸດທີ່ຈະເຂົ້າໃຈນັ້ນສຳຄັນແລະຄວາມເລິກລ້ຳຂອງສິ່ງທີ່ໝາຍເຖິງ ທີ່ວ່າພຣະຄຣິດ ໃນຖານະ Palmoni (ຜູ້ນັບຄວາມລັບ) ໄດ້ນຳສະເໜີຄຸນລັກສະນະປະການນັ້ນແຫ່ງພຣະອຸປະນິສັ ຍຂອງພຣະອົງໃນສອງຂັ້ນສະຖານະຖາປະນາເສົ້າຫຼັກກາງຂອງ Adventism, ແຕ່ຄວາມລັບທັງຫຼາຍທີ່ຜູ້ນັບຄວາມລັບເລືອກທີ່ຈະເປີດເຜີຍນັ້ນ ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຮົາທີ່ຈະຮັບຮູ້ແລະປົກປ້ອງ.

ສິ່ງລັບລັບທັງຫຼາຍເປັນຂອງພຣະເຢໂຫວາພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ; ແຕ່ສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຊົງສຳແດງແລ້ວນັ້ນເປັນຂອງພວກເຮົາ ແລະຂອງລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາເປັນນິດ, ເພື່ອພວກເຮົາຈະກະທຳຕາມຖ້ອຍຄຳທັງປວງແຫ່ງພຣະບັນຍັດນີ້. ພຣະບັນຍັດສອງ 29:29.

ຄວາມລັບອັນໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແມ່ນວ່າ ຜູ້ນັບເລກແຫ່ງຄວາມລັບ (Palmoni) ນັ້ນ ຄື “ທ່ານຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້,” ແລະໃນສອງຂັ້ນສະຖານະທີ່ພຣະອົງສຳແດງພຣະອົງເອງນັ້ນ ເສົ້າກາງຂອງ Adventism ຖືກຊີ້ບອກຢ່າງແນ່ນອນ. ໃນສອງຂັ້ນ ຜູ້ນັບເລກອັນມະຫັດສະຈັນໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງ “ການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້” ຊຶ່ງພຣະອົງ, ໃນຖານະສົງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ, ໄດ້ເກາະຜະນຶກໃນປີ 1798. ໃນສອງຂັ້ນ ອັນຍະມະນີແຫ່ງຄວາມຝັນຂອງ Miller, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງ “ການເພີ່ມພູນຂອງຄວາມຮູ້” ໄດ້ຖືກຕີພິມລົງໄວ້ເທິງສອງແຜ່ນຈາລຶກຂອງ Habakkuk ໂດຍການນຳພາແຫ່ງພຣະຫັດຂອງ Palmoni.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງກ່າວຢູ່ ແລະມີຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງກ່າວແກ່ຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນທີ່ກ່າວຢູ່ວ່າ, “ນິມິດເລື່ອງເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນ ແລະການລ່ວງລະເມີດອັນນຳມາຊຶ້ງຄວາມຮ້າງເປົ້ານັ້ນ ຈະດຳເນີນໄປອີກດົນເທົ່າໃດ, ຈົນທັງສະຖານບໍລິສຸດແລະພົນບໍລິວານຖືກຢຽບຢາລົງໃຕ້ຕົນ?” ແລະທ່ານກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົນຄົບສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ; ແລ້ວສະຖານບໍລິສຸດຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະ.” ດານຕີອນ 8:13, 14.

ຫຼັງຈາກດານຕີອນໄດ້ຮັບນິມິດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເກືອກອານາຈັກທັງຫຼາຍໃນຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີ, ແລ້ວໄດ້ຍິນການສົນທະນາຈາກສະຫວັນໃນຂໍ້ທີ່ສິບສາມແລະສິບສີ່, ທ່ານໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງ “ນິມິດ” ນັ້ນ.

ແລະຢູ່ມາ, ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືຂ້າພະເຈົ້າດານຕີອນ, ໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ ແລະໄດ້ສະແຫວງຫາຄວາມໝາຍຂອງມັນ, ແລ້ວເບິ່ງເຖິງ, ມີຜູ້ໜຶ່ງຢືນຢູ່ຕໍ່ຫ້າຂ້າພະເຈົ້າ ມີຮູບຮ່າງດັ້ງມະນຸດ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງມະນຸດຈາກລະຫວ່າງຝັ່ງທັງສອງຂອງແມ່ນ້ຳອູລາຍ, ຊຶ່ງໄດ້ຮ້ອງເອີ້ນ ແລະກ່າວວ່າ, ກາບຣີເອນ, ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຊາຍຜູ້ນີ້ເຂົ້າໃຈນິມິດນັ້ນ. ດານຕີອນ 8:15, 16.

“ນົມິດ” ທີ່ດານເອນກຳລັງສະແຫວງຫາຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນ ແມ່ນນົມິດ “chazon,” ແຕ່ນົມິດ “mareh” ນັ້ນ ແມ່ນສິ່ງທີ່ກາບຣີເອນໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ເຮັດໃຫ້ດານເອນເຂົ້າໃຈ.

ຂັ້ນຕົ້ນທຸກປະການລ້ວນມີນ້ຳໜັກແລະຄວາມກ່ຽວພັນຂອງມັນ, ແລະຖ້າຂັ້ນຕົ້ນທຸກຢ່າງພາດໄປ, ໂຄງສ້າງແລະແບບແຜນຂອງຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນຈະຖືກທຳລາຍໃນແກ່ນສຳຄັນຂອງມັນ. ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່, ເມື່ອດານເອນສະແຫວງຫາຄວາມເຂົ້າໃຈນົມິດ “chazon,” ນົມິດ “mareh” ຖືກປົກປິດໄວ້, ແຕ່ກໍຍັງຖືກສະແດງແທນຢູ່ ເພາະວ່າໃນຄຳວ່າ “ຮູບຮ່າງຂອງມະນຸດ” (ກາບຣີເອນ), ຄຳພາສາເຮັບເຮົາ “mareh” ຖືກແປວ່າ “ຮູບຮ່າງ”. ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່ ຄຳທັງສອງຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ “ນົມິດ” ລ້ວນຖືກສະແດງອອກ. ດານເອນ, ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່, ສະແຫວງຫາຄວາມເຂົ້າໃຈ “chazon,” ແຕ່ບານໂມນໄດ້ບັນລຸກາບຣີເອນ, ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່, ໃຫ້ເຮັດໃຫ້ດານເອນເຂົ້າໃຈ “mareh.” ແບບແຜນຂອງສອງຂັ້ນຕົ້ນໄປດ້ວຍເຈດຈຳນົງ, ແລະເນັ້ນໜັກເຖິງທັງຄວາມເຊື່ອມໂຍງແລະຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສອງຄຳນີ້.

ແມ່ນ Palmoni ຜູ້ບັນລຸ Gabriel ໃຫ້ເຮັດໃຫ້ Daniel ເຂົ້າໃຈ “mareh,” ເພາະພຣະອົງຜູ້ບັນລຸ Gabriel ນັ້ນ ຄືພຣະອົງຜູ້ຊົງຍົນຢູ່ເທິງນ້ຳ, ແລະ Gabriel ໄດ້ຍົນພຣະສຽງຂອງພຣະອົງ, “ສຽງຂອງຜູ້ຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງຝັ່ງທັງສອງຂອງ Ulai.” ແມ່ນແມ່ນ້ຳ Ulai ທີ່ໄຫຼຢູ່ລະຫວ່າງຝັ່ງທັງສອງ, ແລະແມ່ນພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງຍົນຢູ່ເທິງນ້ຳໃນພຣະຄຳພີ. ຄຽງຄູ່ກັບຂັ້ນຕົ້ນທຸກຢ່າງນັ້ນ ຍັງມີຂັ້ນຕົ້ນທຸກຢ່າງອີກວ່າ ພຣະຄຣິດ, ໃນຖານະເທວະທູດເອກ, ຄືພຣະອົງຜູ້ບັນລຸບັນດາທູດສະຫວັນ. ສຽງທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງຝັ່ງທັງສອງນັ້ນ ຄືສຽງຂອງ “ນັກບຸນຜູ້ໜຶ່ງ” ໃນຂໍ້ທີ່ສືບຕໍ່, ແລະແມ່ນພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງທີ່ບັນລຸ Gabriel ໃຫ້ເຮັດໃຫ້ Daniel ເຂົ້າໃຈນົມິດ “mareh.” ໃນບົດທີ່ສືບຕໍ່ຂອງພຣະທຳ Daniel, ພຣະຄຣິດຊົງຢູ່ລະຫວ່າງຝັ່ງທັງສອງຂອງແມ່ນ້ຳອີກຄັ້ງໜຶ່ງ. ໃນບົດທີ່ສືບຕໍ່ຂອງ ພຣະອົງຊົງນຸ່ງຫົ່ມບ່ານ, ແລະຊົງປະຕິຍານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນົດ.

ແຕ່ເຈົ້າ, ໂອ ດານເອນ, ຈົ່ງບົດຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນໄວ້, ແລະປະທັບຕາໜັງສືນັ້ນໄວ້ ຈົນເຖິງເວລາອະວະສານ: ຫຼາຍຄົນຈະແລ່ນໄປມາ, ແລະຄວາມຮູ້ຈະເພີ່ມພູມຂຶ້ນ. ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າ ຄືດານເອນ ໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ, ເບິ່ງແມ່, ຍັງມີອີກສອງຄົນຍົນຢູ່, ຄົນໜຶ່ງຢູ່ຝັ່ງຂອງແມ່ນ້ຳ, ແລະອີກຄົນໜຶ່ງຢູ່ຝັ່ງນັ້ນຂອງແມ່ນ້ຳ. ແລະຄົນໜຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຊາຍຜູ້ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າບ່ານ, ຜູ້ຢູ່ເໜືອນ້ຳແມ່ນ້ຳນັ້ນ, ວ່າ, ຈະອີກດົນປານໃດຈຶ່ງຈະເຖິງທິວດິນແຫ່ງການອັດສະຈັນເຫຼົ່ານີ້? ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍົນຊາຍຜູ້ນຸ່ງຫົ່ມຜ້າບ່ານ, ຜູ້ຢູ່ເໜືອນ້ຳແມ່ນ້ຳນັ້ນ, ເມື່ອທ່ານຍົກມືຂວາແລະມືຊ້າຍຂຶ້ນສູ່ຜ້າສະຫວັນ, ແລະປະຕິຍານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ເປັນນົດວ່າ, ຈະເປັນເວລາໜຶ່ງ, ສອງເວລາ, ແລະເຄິ່ງເວລາ; ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ກະທຳການກະຈາຍອຳນາດຂອງຊົນຊາດບໍລິສຸດໃຫ້ສຳເລັດແລ້ວ, ສິ່ງທັງປວງເຫຼົ່ານີ້ຈະສຳເລັດລົງ. ດານເອນ 12:4–7.

ບຸລຸດຜູ້ທີ່ “ນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍຜ້າບ່ານ ຜູ້ຢູ່ເໜືອນ້ຳແຫ່ງແມ່ນ້ຳ,” “ໄດ້ຍົກມືຂວາແລະມືຊ້າຍຂຶ້ນສູ່ຜ້າສະຫວັນ ແລະໄດ້ສາບານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນົດ,” ແລະພຣະອົງກໍເປັນບຸລຸດອົງດຽວກັນນັ້ນ ຜູ້ທີ່ໃນບົດທີ່ແປໄດ້ບັນລຸກາກາບຣຽນ. ໃນພຣະນົມິດບົດທີ່ສືບ, ພຣະຄຣິດກໍໄດ້ຍົກພຣະຫັດຂຶ້ນ ແລະສາບານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນົດເໝືອນກັນ, ແຕ່ທີ່ນັ້ນພຣະອົງຊົງຍົນຢູ່ເໜືອທັງນ້ຳແລະແຜ່ນດິນ.

ແລະທູດສະຫວັນອົງນັ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຍົນຢູ່ເທິງທະເລແລະເທິງແຜ່ນດິນ ໄດ້ຍົກມືຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, ແລະໄດ້ປະຕິຍານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນົດລັ້ນດອນ, ຜູ້ຊົງສ້າງຜ້າສະຫວັນ ແລະສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນຜ້າສະຫວັນນັ້ນ, ແລະແຜ່ນດິນໂລກ ແລະສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ, ແລະທະເລ ແລະສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນທະເລນັ້ນ, ວ່າຈະບໍ່ມີເວລາອີກຕໍ່ໄປ. ພຣະນົມິດ 10:5, 6.

ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດໃນພຣະນົມິດບົດທີ່ສືບ ຄືບານໂມນີ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ກ່າວແກ່ກາບຣີເອນຈາກລະຫວ່າງຝັ່ງແມ່ນ້ຳໃນບົດທີ່ແປ, ແລະໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ “ທິວດິນຂອງ” “ສົງອັດສະຈັນ” ຈະມາເຖິງເມື່ອໃດໃນບົດທີ່ສືບສອງ. ໃນພຣະນົມິດບົດທີ່ສືບ, ພຣະອົງຄືພຣະອົງຜູ້ທີ່ຄຳລາມດັ່ງ

“ສົງໄຕ,” ເພາະພຣະອົງໄດ້ຮັບການສຳແດງຢູ່ທຶນນັ້ນເປັນສົງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ.

ແລະຜູ້ເຖົ້າຄົນໜຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຢ່າຮ້ອງໄຫ້ເລີຍ: ຈົ່ງເບິ່ງເຖົ້າ, ສົງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ, ຮາກແຫ່ງດາວິດ, ໄດ້ຊະນະແລ້ວ ເພື່ອຈະເປີດໜັງສືມື້ວັນນັ້ນ ແລະແກ່ຕາປະທັບທັງເຈັດຂອງມັນ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະເບິ່ງແມ່, ຢູ່ທ່າມກາງພະທຶນ ແລະທ່າມກາງສັດມືຊີວິດທັງສີ່ ແລະທ່າມກາງພວກຜູ້ເຖົ້ານັ້ນ, ມີລັກແກະອົງໜຶ່ງຢືນຢູ່ເໝືອນດັ່ງໄດ້ຖືກປະຫານແລ້ວ, ມີເຂົ້າເຈັດ ແລະຕາເຈັດດວງ, ຊຶ່ງແມ່ນພຣະວິນຍານທັງເຈັດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຖືກສົ່ງອອກໄປທົ່ວແຜ່ນດິນໂລກ. ແລະພຣະອົງໄດ້ສະເດັດມາ ແລະຮັບໜັງສືມື້ວັນນັ້ນອອກຈາກພຣະຫັດຂວາຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທັບເທິງພະທຶນ. ພຣະນິມິດ 5:5–7.

ໃນຖານະທີ່ພຣະຄຣິດເປັນສົງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ, ພຣະອົງກໍເປັນລັກແກະຜູ້ຊົງມີໃຈ ເພື່ອຈະເປີດຜະນຶກບົມທຶກຶກຜະນຶກໄວ້ດ້ວຍຕາປະທັບເຈັດອັນ. ບໍ່ວ່າພຣະອົງຈະຊົງດຳເນີນຢູ່ເທິງນ້ຳໃນພຣະທຳດານຕີອນ, ຫຼືຊົງວາງພຣະບາດຂ້າງໜຶ່ງເທິງທະເລ ແລະອີກຂ້າງໜຶ່ງເທິງແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມິດ, ພາບສະແດງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນແຕ່ລະຢ່າງນັ້ນລ້ວນກ່ຽວພັນກັບເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ. ແລະໃນຖານະທີ່ພຣະອົງເປັນສົງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ, ພຣະຄຣິດຊົງທັງຜະນຶກ ແລະເປີດຜະນຶກພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ. ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງຜະນຶກບົມຂອງດານຕີອນ, ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງຜະນຶກຟ້າຮ້ອງເຈັດສຽງໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບດ້ວຍ.

“ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮິດຜູ້ໄດ້ສັ່ງສອນໂຢຮັນນັ້ນ ມີແມ່ນຜູ້ອື່ນໃດ ນອກຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ. ການທີ່ພຣະອົງວາງພຣະບາດຂວາໄວ້ເທິງທະເລ ແລະພຣະບາດຊ້າຍໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນແຫ່ງ ສະແດງເຖິງພາກສ່ວນທີ່ພຣະອົງກຳລັງຊົງກະທຳຢູ່ໃນສາກສຸດທ້າຍຂອງການຕໍ່ສູ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກັບຊາຕານ. ທຳທີ່ນີ້ບົ່ງບອກເຖິງຄຣິດອຳນາດແລະສິດອຳນາດສູງສຸດຂອງພຣະອົງເໝືອນໂລກທັງປວງ. ການຂັດແຍ້ງນີ້ໄດ້ທະວີຄວາມຮຸນແຮງ ແລະເດັດດ່ຽວຫນັກແຫນ້ນຂຶ້ນຈາກຍຸກສູ່ຍຸກ ແລະຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປດັ່ງນັ້ນ ຈົນເຖິງສາກສຸດທ້າຍ ເມື່ອການກະທຳອັນແຍບຍືນຂອງອຳນາດແຫ່ງຄວາມມັດຈະຂຶ້ນເຖິງຈຸດສູງສຸດ. ຊາຕານ ເມື່ອຮ່ວມກັບຄົນຊົ່ວ ຈະຫລອກກວວງຊາວໂລກທັງຫມົດ ແລະບັນດາຄຣິດຕະຈັກທີ່ບໍ່ອອກຈາກຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ. ແຕ່ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮິດຜູ້ເອີ້ນຮ້ອງໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່. ພຣະອົງຮ້ອງດ້ວຍພຣະສຽງອັນດັງ. ພຣະອົງຈະສະແດງຄຣິດອຳນາດແລະສິດອຳນາດແຫ່ງພຣະສຽງຂອງພຣະອົງ ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮ່ວມກັບຊາຕານເພື່ອຕໍ່ຕ້ານຄວາມຈິງ.”

“ຫຼັງຈາກຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດນີ້ໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງຕົນແລ້ວ, ຄຳບັນຊາກໍມາເຖິງໂຢຮັນ ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມາເຖິງດານຕີອນ ກ່ຽວກັບໜັງສືນີ້ອ້ອມນັ້ນວ່າ: ‘ຈົ່ງປະທັບຕາສົ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ເບິ່ງອອກ.’ ສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວພັນກັບເຫດການໃນອະນາຄົດ ຊຶ່ງຈະຖືກເປີດເຜີຍຕາມລຳດັບຂອງມັນ. ດານຕີອນຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນທີ່ກຳນົດໄວ້ຂອງຕົນ ໃນຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງບັນດາວັນ. ໂຢຮັນແຫ່ງໜັງສືນີ້ອ້ອມນັ້ນຖືກແກະຕາປະທັບອອກແລ້ວ. ແລ້ວຄຳພະຍາກອນຂອງດານຕີອນຈຶ່ງມີບ່ອນອັນເໝາະສົມຂອງມັນໃນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ອົງທີສອງ, ແລະອົງທີສາມ ທີ່ຈະຖືກປະກາດແກ່ໂລກ. ການແກະຕາປະທັບຂອງໜັງສືນີ້ອ້ອມນັ້ນ ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງເວລາ.”

“ພຣະທຳດານຕີອນ ແລະ ພຣະນິມິດ ເປັນອັນດຽວກັນ. ໜຶ່ງເປັນຄຳພະຍາກອນ, ອີກໜຶ່ງເປັນການສຳແດງເຜີຍ; ໜຶ່ງເປັນພຣະທຳທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້, ອີກໜຶ່ງເປັນພຣະທຳທີ່ຖືກເປີດອອກ. ໂຢຮັນໄດ້ຍືນຄວາມລັບທີ່ສຽງຟ້າຮ້ອງໄດ້ກ່າວອອກມາ, ແຕ່ທ່ານໄດ້ຖືກບັນຊາບໃຫ້ຂຽນສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ.”

“ແສງສະຫວ່າງພິເສດທີ່ໄດ້ປະທານແກໂຢຮັນ ແລະຖືກສະແດງອອກໃນຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດນັ້ນ ແມ່ນການພັນລະນາເຖິງເຫດການຕ່າງໆທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະອົງທີສອງ.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ແຫຼ່ງ 7, 971.

ພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງຖືກນຳສະເໜີໃນຖານະພາລໂມນີ ຊາຍຜູ້ນັ້ນໃນບົດທີ່ແປດແລະສິບສອງ ຜູ້ຊົງຢືນຢູ່ເທິງນ້ຳ ກໍຄືທູດສະຫວັນຜູ້ມີວິດເດດທີ່ມີໜັງສືນັ້ນອ້ອມຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງດ້ວຍ. ພຣະອົງຄືສິ່ງໃດແຫ່ງເຜົາຢູດາ ຜູ້ຊົງປະທັບຕາແລະເປີດຜະນຶກພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ບັນຊາກາບຣິເອນ ເພາະວ່າພຣະອົງຄືມີຄຳເອນ ຫົວໜ້າທູດສະຫວັນ.

ແຕ່ມີກາເອນ ທູດສະຫວັນຜູ້ເປັນຫົວໜ້າ ເມື່ອກຳລັງໂຕ້ຖຽງກັບມານ ເລື່ອງກ່ຽວກັບຮ່າງຂອງໂມເຊ ກໍບໍ່ກຳລັງກ່າວຄຳກ່າວໃຫດຢ່າງຫຍາບຄາຍຕໍ່ມັນ ແຕ່ໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຫ້າມເຈົ້າເຖີດ.” ຢູດາ 1:9

ມີຄຳເອນເປັນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະພຣະນາມນັ້ນສະແດງວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນຈອມພົນບັນຊາການບໍ່ແມ່ນແຕ່ເຫລົ່າທູດສະຫວັນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພຣະອົງຍັງເປັນພຣະອົງຜູ້ຊົງມີອິດທິພົນໃນການໃຫ້ຄົນຄົນມາມີຊີວິດອີກດ້ວຍ. ພຣະນາມ ມີຄຳເອນ ຫມາຍຄວາມວ່າ “ຜູ້ໃດເປັນເໝືອນພຣະເຈົ້າ”. ເມື່ອເບີບຸກຄົນເຖີດຊາເຫັນຜູ້ໜຶ່ງຜູ້ຄ້າຍດັ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນເຕົາໄຟກັບຜູ້ຊ່ອຍທັງສາມນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ເຫັນມີຄຳເອນ. ແລະ ມີຄຳເອນ ຫົວໜ້າທູດສະຫວັນ ກໍເປັນເຈົ້ານາຍຂອງຊົນຊາດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາອ້ອມຂອງໂຮມນອກຮີດໄດ້ຍົກຕົນຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານຢູ່ທີ່ໄມກ້າງແຂນ ຕາມການສຳເລັດແຫ່ງດານເອນ ບົດທີ 8, ຂໍ້ 11.

ແຕ່ເຮົາຈະສະແດງແກ່ເຈົ້າເຖີງສິ່ງທີ່ໄດ້ຈຳລັກໄວ້ໃນພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ; ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຍືນຢູ່ກັບເຮົາໃນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ນອກຈາກມີຄຳເອນ ເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າ. ດານເອນ 10:21.

ແມ່ນມີຄຳເອນເອງຜູ້ຊົງບັນຊາບັນດາທູດສະຫວັນ, ຜູ້ຊົງໃຫ້ຄົນຕາຍຟົນຄົນມາ ແລະ ຜູ້ຊົງກຳນົດວ່າເມື່ອໃດເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະສິ້ນສຸດລົງ.

“ແລະໃນເວລານັ້ນ ມີຄຳເອນ ເຈົ້ານາຍອົງໃຫຍ່ ຜູ້ຍືນຢູ່ເພື່ອບຸດຫຼານແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າ ຈະລຸກຂຶ້ນ; ແລະຈະມີເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາແຕ່ມີຊາດໃດໜຶ່ງຈົນເຖີງເວລານັ້ນ: ແລະໃນເວລານັ້ນ ປະຊາຊົນຂອງເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ ຄືທຸກຄົນທີ່ຖືກພົບວ່າມີຊີວິດຢູ່ໃນປີມື້ນັ້ນ.’ ເມື່ອເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກມີມາເຖີງ ທຸກກໍລະນີທີ່ໄດ້ຖືກຕັດສິນແລ້ວ; ບໍ່ມີເວລາແຫ່ງການທົດລອງອີກຕໍ່ໄປ, ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາອີກຕໍ່ໄປສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ກັບໃຈ. ຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຢູ່ເໜືອປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ຜູ້ເຫຼືອຢູ່ລຳນວນໜ້ອຍນີ້ ຜູ້ນັ້ນສາມາດບ້ອງກັນຕົນເອງໄດ້ໃນການຕໍ່ສູ້ອັນນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍກັບອຳນາດຕ່າງໆແຫ່ງໂລກ ຊົງຖືກຈັດຂະບວນໂດຍກອງທັບຂອງມັງກອນ ໄດ້ໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ປ້ອງກັນຂອງພວກເຂົາ. ຄຳສັ່ງໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍອຳນາດທາງໂລກສູງສຸດແລ້ວວ່າ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງນະມັດສະການສັດຮ້າຍ ແລະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນ ພາຍໃຕ້ການຊໍ່ຊີດ້ວຍການຂົ່ມເຫັງ ແລະຄວາມຕາຍ. ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນເວລານີ້, ເພາະໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາຈະສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ໃນການຕໍ່ສູ້ອັນນຳຢ້ານກົວເຊັ່ນນັ້ນ ຫາກບາດສະຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພຣະອົງ!” Testimonies, volume 5, 212.

ຄວາມລັບສຸດທ້າຍທີ່ສິ່ງໃດແຫ່ງເຜົາຢູດາຊົງເປີດຜະນຶກອອກມາ ຄືພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແລະສິ່ງນັ້ນຮວມເຖີງວ່າ ພຣະອົງຊົງຄວບຄຸມການອອກແບບແລະໂຄງສ້າງຂອງທຸກອົງປະກອບໃນພຣະວັດຈະນະພາກຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະອົງ. ບຸລຸດຜູ້ນັ້ນຜູ້ທີ່ຜ້າບ່ານລະອຽດຜູ້ຊົງຢືນຢູ່ເທິງນ້ຳ,

ຜູ້ຊົມຂຶ້ນແລະສາບານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດ, ແລະຜູ້ຮ້ອງດັງດັງສົງໂຕ, ອັນເປັນເຫດໃຫ້ຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດເບິ່ງສຽງຂອງຕົນອອກມາ, ແມ່ນພຣະອົງຜູ້ຊົງຜະນຶກບົມຂອງດານເຢືອນ ແລະຜະນຶກຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດໃນພຣະນິມົດໄວ້.

ພຣະອົງນັ້ນເອງເປັນຜູ້ຊົງເປີດຜະນຶກບົມທຶກຖືກຜະນຶກໄວ້ດ້ວຍຜະນຶກທັງເຈັດ, ຜູ້ຊົງມີອຳນາດໃນການໃຫ້ຄົນມາມີຊີວິດອີກ, ແລະຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້ານາຍໃຫຍ່ຜູ້ຊົງລຸກຂຶ້ນແລະປະກາດການສົນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ. ເມື່ອ Palmoni ຊົງບັນຊາ Gabriel ໃຫ້ເຮັດໃຫ້ດານເຢືອນເຂົ້າໃຈນິມົດ "mareh," ພຣະອົງຊົງຫມາຍເຖິງຢ່າງນັ້ນໂດຍແທ້.

ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງບັນຊາໃຫ້ກາບຮີອນເຮັດໃຫ້ດານເຢືອນເຂົ້າໃຈນິມົດ "chazon" ນັ້ນ. ນິມົດ "chazon" ແມ່ນນິມົດກ່ຽວກັບອານາຈັກຕ່າງໆໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີໃນດານເຢືອນ ບົດ 8 ຂໍ້ 1 ຫາ 12, ແລະມັນຍັງແມ່ນ "ນິມົດ" ທຶກກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ 13 ອີກດ້ວຍ ພາຍໃນຄຳຖາມກ່ຽວກັບໄລຍະເວລາ. "ນິມົດນັ້ນຈະດຳເນີນໄປອີກດົນປານໃດ?" ນິມົດ "chazon" ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຳນາດແຫ່ງການທຳລາຍລ້າງທຶກດິຈາກການຖວາຍປະຈຳວັນ (ລັດທົນອອກສາສະໜາ) ແລະການລ່ວງລະເມີດ (ລັດທິສັນຕະປາປາ) ຊຶ່ງຢູ່ບ່ອນສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງທັບ.

ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຜູ້ບໍລິສຸດອົງໜຶ່ງກ່າວຢູ່
ແລະຜູ້ບໍລິສຸດອີກອົງໜຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ຜູ້ບໍລິສຸດອົງນັ້ນຜູ້ທີ່ກ່າວຢູ່ວ່າ, "ນິມົດຊຶ່ງກ່ຽວກັບການບູຊາປະຈຳວັນ ແລະການລະເມີດອັນນຳມາຊົງຄວາມຮ້າງເປົ້ານັ້ນ ຈະດຳເນີນໄປອີກດົນປານໃດ, ຈົນທັງສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງທັບຖືກຢຸບຍຳລົງພາຍໃຕ້ຕົນ?" ດານເຢືອນ 8:13

ພຣະຄຣິດ, ໃນຖານະເປັນ Palmoni (ພຣະອົງຜູ້ນັບຈຳນວນຢ່າງອັດສະຈັນ), ຖືກທຸນຖາມວ່າ "ດົນປານໃດ" ນິມົດ "chazon" ຈົ່ງຈະເປັນໄປ, ແລະພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ຈົນເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ; ແລ້ວສະຖານບໍລິສຸດຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະ." ຫຼັງຈາກນັ້ນ ດານເຢືອນປາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈນິມົດ "chazon" ຊຶ່ງເກືອບກັບ "ເຄື່ອງບູຊາປະຈຳວັນ, ແລະການລ່ວງລະເມີດແຫ່ງຄວາມຮ້າງເປົ້າ, ເພື່ອມອບທັງສະຖານບໍລິສຸດແລະກອງທັບໃຫ້ຖືກຢຸບຍຳລົງໃຕ້ຕົນ." ແຕ່ກາບຮີອນຖືກບັນຊາໃຫ້ເຮັດໃຫ້ດານເຢືອນເຂົ້າໃຈນິມົດ "mareh". ທຸກຂໍ້ເທັດຈິງລ້ວນມີນ້ຳໜັກຂອງມັນໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ນິມົດ "mareh" ນັ້ນ ຄືນິມົດເລື່ອງຄຳແລະເຊົ້າທຶກລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ຊາວຫົກ.

ແລະນິມົດເຖິງຕອນແລງແລະຕອນເຊົ້າທີ່ໄດ້ບອກໄວ້ນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ; ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງປິດຜະນຶກນິມົດນັ້ນໄວ້ ເພາະວ່າມັນຈະເປັນໄປສຳລັບອີກຫລາຍວັນຂ້າງໜ້າ. ດານເຢືອນ 8:26

ຄຳວ່າ "ນິມົດ" ຖືກກ່າວເຖິງສອງຄັ້ງໃນຂໍ້ພຣະຄຳນີ້. ການອ້າງອີງຄັ້ງທຳອິດແມ່ນນິມົດ "mareh" ແລະ ຄັ້ງທີສອງແມ່ນນິມົດ "chazon." ນິມົດ "mareh" ແມ່ນນິມົດກ່ຽວກັບ "ຕອນແລງແລະຕອນເຊົ້າ." ສຳນວນພາສາເຮັບເຮືອງຂອງ "ຕອນແລງແລະຕອນເຊົ້າ" ພົບເຫັນຢູ່ເລື້ອຍໆໃນພຣະຄຳພີ, ແລະ ມັນຖືກແປເປັນ "ຕອນແລງແລະຕອນເຊົ້າ" ສະເໝີ, ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນຂໍ້ທີ່ຊາວຫົກ. ບ່ອນດຽວໃນພຣະຄຳພີທີ່ມັນຖືກແປແຕກຕ່າງຈາກ "ຕອນແລງແລະຕອນເຊົ້າ" ແມ່ນໃນຂໍ້ທີ່ສິບສີ່, ບ່ອນທີ່ມັນຖືກແປຢ່າງງ່າຍໆວ່າ "ວັນ." ພາສາເຮັບເຮືອງຕົວຈິງຂອງຂໍ້ທີ່ສິບສີ່ຈະອ່ານວ່າ, "ຈົນເຖິງສອງພັນສາມຮ້ອຍຕອນແລງແລະຕອນເຊົ້າ."

ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ເປັນເສົາຫຼັກກາງຂອງລັດທິແອັດເວັນຕົດ ແມ່ນຂໍ້ດຽວໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຄຳວ່າ "evening and mornings" ຖືກຖ່າຍທອດອອກມາຢ່າງງ່າຍໆວ່າ "days." ທຸກຂໍ້ເທັດຈິງລ້ວນມີນ້ຳໜັກຂອງມັນ, ແລະຖ້າບໍ່ມີສິ່ງອື່ນໃດອີກ ກໍ່ເຫັນໄດ້ແຈ້ງວ່າ Palmoni ໄດ້ເນັ້ນຂໍ້ນັ້ນຢ່າງຈິງໃຈ. ທ່ານໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນໂດຍຊົງນຳຈິດໃຈຂອງຜູ້ທີ່ແປພຣະຄຳພີ King James

ໃຫ້ຂຽນວະລີນັ້ນໃນຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງຈາກວິທີພິພິດຂອງພະອົງຂຽນໄວ້ຢູ່ເປັນນິດ.
ປະເດັນທີ່ຕ້ອງດຶງອອກມາຈາກຂໍ້ເທັດຈິງນີ້ຄືເມື່ອ Gabriel ຖືກບອກໃຫ້ເຮັດໃຫ້ Daniel ເຂົ້າໃຈນິມິດ
"mareh" ກ່ຽວກັບຄວາມວ່າ ທ່ານຖືກບອກໃຫ້ເຮັດໃຫ້ Daniel ເຂົ້າໃຈນິມິດແຫ່ງການບາກົດຂອງປີ 1844
ແລະບໍ່ແມ່ນນິມິດ "chazon" ທີ່ກ່ຽວກັບການຢຽບຢູ່ສະຖານບໍລິສຸດ ແລະພົນໄຟ.

ນິມິດເລື່ອງ "ຕອນແດງແລະຕອນເຊົ້າ"
ແມ່ນກ່ຽວກັບການບາກົດອັນໜຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອການຊໍາລະສະຖານບໍລິສຸດໄດ້ລົ້ມຕົ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ
1844. ນິມິດກ່ຽວກັບການບາກົດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນກ່ຽວກັບການຢຽບຢູ່ສະຖານບໍລິສຸດລົງ,
ແຕ່ແມ່ນກ່ຽວກັບການຊໍາລະສະຖານບໍລິສຸດ. ມີການບາກົດແບບພະຍາກອນໃນວັນທີນັ້ນບໍ?

"ການສະເດັດມາຂອງພະຄຣິດໃນຖານະປະໂຫຍດໃຫຍ່ຂອງພວກເຮົາ ເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດທີ່ສຸດ
ເພື່ອການຊໍາລະສະຖານນະມັດສະການ ຕາມທີ່ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນ ດານເອນ 8:14;
ການສະເດັດມາຂອງບຸດແຫ່ງມະນຸດໄປຫາຜູ້ຊົງພະຊົນຢູ່ແຕ່ບູຮານ ດັ່ງທີ່ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນ ດານເອນ
7:13; ແລະການສະເດັດມາຂອງອົງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າສູ່ພະວິຫານຂອງພະອົງ ຊຶ່ງມາລາຄີໄດ້ພະຍາກອນໄວ້
ລ້ວນເປັນຄຳບັນຍາຍເຖິງເຫດການອັນດຽວກັນ;
ແລະສິ່ງອື່ນໆທີ່ຖືກນຳສະແດງໂດຍການມາຂອງເຈົ້າບ່າວສູ່ພິທີອະພິເສກ
ດັ່ງທີ່ພິພິດໄດ້ພັນລະນາໄວ້ໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິງພົມມະຈັນສົບຄົນ ໃນ ມັດທາຍ 25." The Great
Controversy, 426.

ກາບຣີເອນໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ເຮັດໃຫ້ດານເອນເຂົ້າໃຈການບາກົດໃນແບບຄຳພະຍາກອນຂອງພະຄຣິດໃນພະວິ
ຫານຂອງພະອົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ

ກາບຣີເອນຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ພະຍານຄົນທີ່ສອງແກ່ດານເອນກ່ຽວກັບວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ເພາະວ່າກາບຣີເອນໄດ້ນຳພາຜູ້ຂຽນພະຄຳພິທູກຄົນທີ່ໄດ້ບັນທຶກຫຼັກການພະຄຳພິທູກຮູບແບບທີ່ຊັບຊ້ອນວ່າ
ຄວາມຈິງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍຄຳພະຍານຂອງສອງຄົນ. ຖ້າກາບຣີເອນຈະຕ້ອງເຮັດໃຫ້ດານເອນເຂົ້າໃຈວັນທີ
22 ຕຸລາ 1844, ທ່ານກໍຈຳເປັນຕ້ອງມີພະຍານຄົນທີ່ສອງເພື່ອສະຖາປະນາ "ນິມິດແຫ່ງການບາກົດ."

ກາບຣີເອນເລີ່ມຕົ້ນວຽກງານຂອງທ່ານໂດຍກ່າວເຖິງຄວາມປາຖະໜາຂອງດານເອນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈນິມິດ
"chazon" ກ່ອນ, ແລະທ່ານໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນໂດຍຊັບຊ້ອນວ່ານິມິດ "chazon" ຄືນິມິດທີ່ສຸດລົງໃນ
"ເວລາແຫ່ງອະວະສານ" ໃນປີ 1798.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ລະຫວ່າງຝັ່ງແມ່ນ້ຳອູໄລ ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ກາບຣີເອນ,
ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ຊາຍຜູ້ນີ້ເຂົ້າໃຈນິມິດນັ້ນ." ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້ບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຍົງ;
ແລະເມື່ອທ່ານເຂົ້າມາ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍ້ານ ແລະລົ້ມລົງໜ້າຄະມາ; ແຕ່ທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,
"ຈົ່ງເຂົ້າໃຈເຖິງ, ໂອ ບຸດແຫ່ງມະນຸດ; ເພາະວ່ານິມິດນັ້ນຈະເປັນໄປໃນເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍ." ດານເອນ
8:16, 17.

"ນິມິດ" ໃນຂັ້ນກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ຄື"ໃນເວລາແຫ່ງຈຸດສົ້ນສຸດ" ແມ່ນນິມິດ "chazon", ແລະ

"ເວລາແຫ່ງຈຸດສົ້ນສຸດ" ໃນພະທຳດານເອນແມ່ນປີ 1798. ນີ້ແມ່ນ "ນິມິດ"

ຊຶ່ງດານເອນໄດ້ພະຍາຍາມສະແຫວງຫາຄວາມເຂົ້າໃຈ, ແຕ່ມັນບໍ່ແມ່ນ "ນິມິດ"

ທີ່ກາບຣີເອນໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ເຮັດໃຫ້ດານເອນເຂົ້າໃຈ. ເພາະສຳລັບເລື່ອງນັ້ນ ກາບຣີເອນຈະໃຫ້ພະຍານທີ່ສອງ.

ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າມາໃກ້ບ່ອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍືນຍົງ; ແລະເມື່ອທ່ານເຂົ້າມາ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍ້ານກົວ
ແລະລົ້ມລົງໜ້າຄົນ; ແຕ່ທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຈົ່ງເຂົ້າໃຈ, ໂອ ບຸດແຫ່ງມະນຸດ;
ເພາະນິມິດນັ້ນຈະເປັນຂຶ້ນໃນຍາມສຸດທ້າຍ. ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າກັບຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ,
ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍືນຍົງສະຫງົບຢ່າງເລິກ ໂດຍໜ້າຄວາມລົງກັບພົນດົນ; ແຕ່ທ່ານໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າ
ແລະຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຍືນຍົງ. ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ວ່າ

ອັນໃດຈະເກີດຂຶ້ນໃນຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງຄວາມຟື້ວດນັ້ນ; ເພາະວ່າໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ
ຈຸດຈົບຈະມາເຖິງ. Daniel 8:17–19.

ກາເບຣໂອນເລີ່ມຕົ້ນໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຂອງຕົນ ໂດຍແຈ້ງແກ່ດານໂອນໃຫ້ "ເບິ່ງເຖິງ,"
ຊຶ່ງເປັນການບອກໃຫ້ດານໂອນພິຈາລະນາຂໍ້ເທັດຈິງຖັດໄປ. ຂໍ້ເທັດຈິງຖັດໄປນັ້ນຄືວ່າ
"ຄວາມຟື້ວດຄັ້ງສຸດທ້າຍ" ຂອງສອງ "ເຈັດເທົາ" ໃນພຣະທຳເລວີ 26 ສົ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844.
"ຄວາມຟື້ວດຄັ້ງສຸດທ້າຍ" ນີ້ຖືກລະບຸໂດຍກົງວ່າເປັນຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບເວລາ, ເພາະມັນມີ
"ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້" ທີ່ມັນຈະ "ສົ້ນສຸດ." "ຄວາມຟື້ວດ" ນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງໝາຍເຖິງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ, ເພາະມັນມີ
"ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້" ສຳລັບການສົ້ນສຸດຂອງມັນ. ຖ້າ "ຄວາມຟື້ວດ" ເປັນພຽງຈຸດໜຶ່ງໃນເວລາ
ມັນກໍຈະບໍ່ມີຈຸດສົ້ນສຸດ, ແຕ່ຈະເປັນພຽງຈຸດເວລາທີ່ມັນເກີດຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ.

"ຄວາມໂກດພື້ນຜິວ" ນັ້ນມີຈຸດສົ້ນສຸດທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້,
ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການສົ້ນສຸດແຫ່ງຊ່ວງເວລາໜຶ່ງ. ຊ່ວງເວລານັ້ນຖືກນຳສະເໜີເປັນ
"ຄວາມໂກດພື້ນຜິວຄັ້ງສຸດທ້າຍ." ຖ້າມີຄັ້ງສຸດທ້າຍ, ກໍຈຳເປັນຕ້ອງມີຄັ້ງທຳອິດ. "ຄວາມໂກດພື້ນຜິວຄັ້ງທຳອິດ"
ຖືກລະບຸໄວ້ໃນດານໂອນບົດທີສິບເອັດ, ແລະໃນບ່ອນນັ້ນມັນກໍເປັນຊ່ວງເວລາເຊັ່ນກັນ,
ເພາະວ່າອຳນາດສັນຕະປາປາກຳລັງຈະ "ປະຕິບັດ ແລະ ຈະລະເລີນຮຸ່ງເຮືອງ" ຈົນເຖິງວາລະສົ້ນສຸດຂອງ
"ຄວາມໂກດພື້ນຜິວ".

ແລະບາງຄົນໃນພວກຜູ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈະລົ້ມລົງ ເພື່ອທົດລອງພວກເຂົາ ແລະເພື່ອຊຳລະພວກເຂົາ
ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຂາວບໍ່ລົ້ມລົງ ຈົນເຖິງເວລາແຫ່ງອະນາຄົດ;
ເພາະວ່າຍັງຈະເປັນໄປຕາມເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ແລະກະສັດນັ້ນຈະກະທຳຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງຕົນ;
ແລະລາວຈະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ ແລະຍົກຍ້ອງຕົນເອງເໝືອນພະທຸກອົງ,
ແລະຈະກ່າວຖ້ອຍຄຳອັນໜ້າອັດສະຈັນຕໍ່ຕຳນານພຣະເຈົ້າແຫ່ງພະທັງຫຼາຍ,
ແລະຈະລະເລີນຈົນກວ່າຄວາມຟື້ວດຈະສຳເລັດລົງ; ເພາະສົງຄາມທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນຈະຕ້ອງສຳເລັດ. ດານໂອນ
11:35, 36.

ໃນສອງຂັ້ນ, ກະສັດຜູ້ກະທຳຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງຕົນ ແລະ ຍົກຕົນເອງຂຶ້ນ ແມ່ນເປັນຫົວເລື່ອງ.
ຂໍ້ທີ່ສາມສົບໜັກແມ່ນຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ໄປໄລ່ໄດ້ຖອດຄວາມ, ເມື່ອທ່ານລະບຸເຖິງ "ມະນຸດແຫ່ງບາບ"
ຜູ້ນັ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍສະແດງຕົນວ່າຕົນເປັນພຣະເຈົ້າ. ການຂົ່ມເຫັງໃນຍຸກມັດ ນັບແຕ່ປີ
538 ຈົນເຖິງ 1798 ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ສາມສົບໜັກ, ແລະມັນດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນເຖິງ "ເວລາແຫ່ງອະນາຄົດ"
ຊຶ່ງຄື 1798, ອັນເປັນ "ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້." ຈາກນັ້ນ ຂໍ້ທີ່ສາມສົບໜັກລະບຸວ່າ ອຳນາດສັນຕະປາປາຈະ "ຈະລະເລີນ"
"ຈົນກວ່າຄວາມຟື້ວດຈະສຳເລັດ." ຂໍ້ນີ້ລະບຸວ່າ ອຳນາດສັນຕະປາປາໄດ້ຈະລະເລີນຈົນເຖິງປີ 1798, ໃນເວລານັ້ນ
"ຄວາມຟື້ວດ" ຄັ້ງທຳອິດ ກໍໄດ້ "ສຳເລັດ" ແລ້ວ. ພຣະວະຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ "ກຳນົດ"
ໄວ້ວ່າ ອຳນາດສັນຕະປາປາຈະດຳລົງຢູ່ຕໍ່ໄປເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ ຈົນເຖິງປີ 1798, ຊຶ່ງເປັນ
"ເວລາແຫ່ງອະນາຄົດ."

"ຄວາມຟື້ວດ" ຄັ້ງທຳອິດໄດ້ສົ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798, ແລະ "ຄວາມຟື້ວດຄັ້ງສຸດທ້າຍ" ໄດ້ສົ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844.
ຄວາມຟື້ວດທັງສອງຄັ້ງນີ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນຊ່ວງເວລາ ຊຶ່ງມີຈຸດສົ້ນສຸດທີ່ແນ່ນອນ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບົ່ງຊີວິດທັງສອງເປັນຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບເວລາ. Gabriel ໄດ້ຖືກ Palmoni ບັນຊາໃຫ້ເຮັດໃຫ້
Daniel ເຂົ້າໃຈນິມິດແຫ່ງການປາກົດ ("mareh"), ກ່ຽວກັບ "ຕອນແລງແລະຕອນເຊົ້າ" (ວັນ)
ທີ່ບົ່ງຊີວິດວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ແລະທ່ານກໍໄດ້ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນໂດຍຈັດໃຫ້ມີພະຍານຄົນທີ່ສອງເພື່ອຍືນຍັນວັນທີ່ນັ້ນ.

ນິມິດ "chazon" ໃນຂໍ້ທີ່ສິບສາມ, ຊຶ່ງດານໂອນປາຖະໜາຈະເຂົ້າໃຈນັ້ນ,
ແມ່ນນິມິດກ່ຽວກັບການຢຽບຍ່າທີ່ສົ້ນສຸດລົງໃນ "ເວລາແຫ່ງອະນາຄົດ" ໃນປີ 1798. ນິມິດ "mareh"

ໃນຂໍ້ທີ່ສືບສືໄດ້ສັນສຸດລົງດ້ວຍການບາກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດ ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາສອງພັນສາມຮ້ອຍປີສຳເລັດຄົບຖ້ວນ, ແລະອີກທັງເປັນການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີດ້ວຍ. ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາທັງສອງນັ້ນ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເທິງແຜ່ນຕາຕະລາງອັນສັກສິດຂອງຮາບາກຸກ, ຊື່ງ Sister White ລະບຸວ່າໄດ້ຖືກຊົງນຳໂດຍພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະບໍ່ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ພວກເຮົາມີບົດຮຽນຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງຮຽນຮູ້ ແລະອີກຫຼາຍຢ່າງທີ່ຕ້ອງລະຫັງສົງເຄີຍຮຽນມາ.

ພຣະເຈົ້າແລະສະຫວັນເທົານັ້ນທີ່ບໍ່ຜິດພາດ.

ຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງລະຖືມຄວາມເຫັນອັນເປັນທຣິທິຍົດໄວ້,

ຫຼືຈະບໍ່ເຄີຍມີເຫດໃຫ້ປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃດໆ, ຈະຕ້ອງຜິດຫວັງ.

ຕາບໃດທີ່ພວກເຮົາຍັງຍຶດຖືແນວຄວາມຄິດແລະຄວາມເຫັນຂອງຕົນເອງຢ່າງແນວແນວດ້ວຍຄວາມຕື່ງ, ພວກເຮົາກໍຈະບໍ່ອາດມີຄວາມເປັນນ້ຳໜັງໃຈດຽວກັນທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ອະທິຖານຂໍ້.” Review and Herald, July 26, 1892.